

บุปผารัตน์ อัมรินทร์...

...ฉบับที่ ๑๐๖

ฟ้าไม่ลง

ฉบับที่ ๑๐๖... ๒๕๓๖

ฟ้าไม่ลง

ของชายคนนี้
ทางเขาจะไปหาแม่ที่กรุงเทพฯ...
ทุกคืนเขาคิดถึงแม่แต่มาดาม...
เขาเดินไปซื้อข้าว มีของหนึ่งตัว
ขาดหนึ่งชิ้น เดินไปหาแม่อย่าง
รวดเร็ว... เขาเดินไปเรื่อย...
หนึ่งสัปดาห์...

หน้าปก: ๑๐๖ ๗

๑. ในที่สุด เขาก็มาหยุดและหยุดตัวลง
ซึ่งได้ทบทวน: พานวลน้อยแห่งนั้น...

ในหนังสือพิมพ์.. แวดล้อมด้วย
หมอกเหม็นฉุนลอยไปทั่วหน้า

พี่ชาย.. ขลุ่ยของพี่ชาย.. ขลุ่ย
ของ

ขอโทษพี่ชาย.. ขอ
โทษ พี่ชาย
นิยามาแทน
ให้..

ขอโทษพี่ชาย..
ขอโทษพี่ชาย..
ขอโทษพี่ชาย..